

La partida

Les peces són a la taula. González ha vist com Pujol rebutjava d'entrada participar en un govern de coalició. Queda la proposta de negociar aspectes programàtics concrets. Però damunt l'escaquer també hi ha un clima que condiciona la partida. Diversos factors, com la divisió d'opinions al si dels respectius partits, PSOE i CiU, les repercussions electorals de qualsevol col·laboració i l'opinió dels sectors econòmics, seran sens dubte un element més que caldrà tenir en compte a l'hora de moure qualsevol peça.

Adaptació de l'administració central a l'estructura autonòmica

L'estructura de l'estat autonòmic presenta, per CiU, moltes deficiències. En el seu programa, la coalició nacionalista considera que l'administració estatal no ha adaptat la seva estructura i funcionament al nou ordre constitucional. Per aquest fet demana una reestructuració de l'aparell administratiu central, d'acord amb el nou mapa competencial, que vol dir replantejar o suprimir alguns organismes perifèrics existents (vegeu peons).

Millora del sistema de finançament

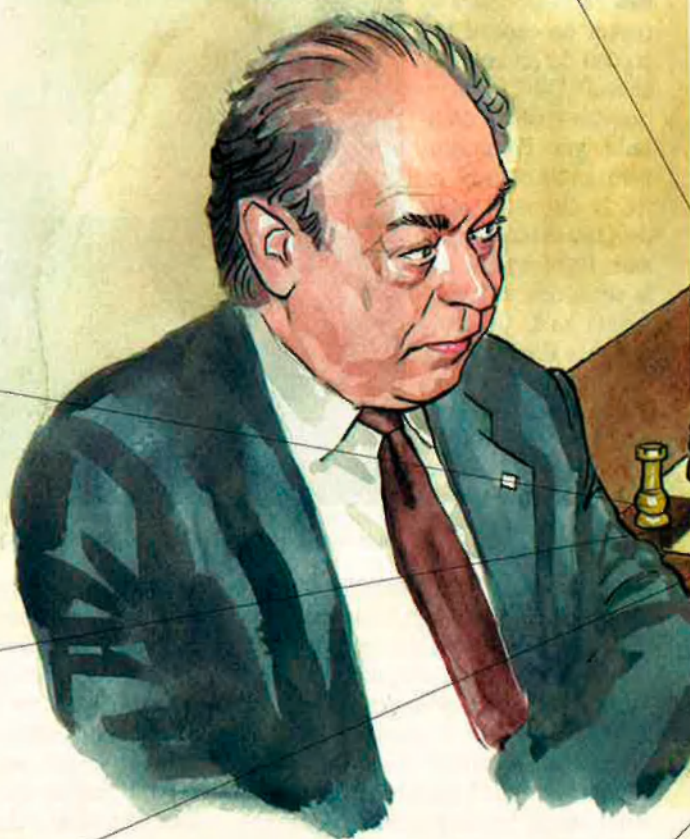
Pujol ho recordava immediatament després del 6 de juny, i el programa de CiU també ho reclama: el compliment de l'acord de 20 de gener de 1992, que permet a les comunitats una participació en la recaptació territorial de l'IRPF estipulada en un 15%. CiU també reclama en el seu programa la cessió a les comunitats de l'IVA i de l'impost sobre matriculacions, i situa com a objectiu final l'assoliment d'un sistema de finançament equivalent al del règim de concert econòmic.

El programa autonòmic

És un dels dos blocs centrals del programa de CiU i, alhora, el que més s'allunya de les propostes del PSOE, ja que s'hi confronten dues concepcions de l'estat de les autonomies. CiU proposa un desenvolupament del marc autonòmic que supera àmpliament el pacte autonòmic signat en la legislatura anterior pel PSOE i el PP. La proposta de CiU pressuposa una interpretació més generosa i profunda del marc legal vigent, la Constitució i l'Estatut.

El pacte

El pacte és la peça central a jugar. La governabilitat de l'estat està en joc. Diverses eren les possibilitats: coalició, pacte de legislatura, pactes concrets... La primera, la coalició, implicava la coresponsabilització plena de CiU en el govern de l'estat, cosa que avui sembla pràcticament descartada. La majoria de la coalició CiU no la desitja. L'única porta oberta a l'acord passa per la discussió d'aspectes programàtics en comissions mixtes. Aquesta és l'única via a través de la qual CiU pot arribar a un acord per a ajudar a la governabilitat, tot assegurant-se els seus interessos.

El programa

És la qüestió prioritària per CiU. La peça clau del joc. És el què de la qüestió, l'element que més interessa la coalició nacionalista i sense el qual no es pot parlar d'acords de govern. CiU no sols vol fer valer els seus disset diputats, també vol que comptin les seves propostes programàtiques. Les diferències amb el programa del PSOE són profundes, però la virtut de la partida és veure qui col·loca millor les seves peces. Pujol té peces que considera intocables: les que porten l'etiqueta de política autonòmica.

Supressió dels governadors civils.

Les seves funcions quedarien integrades en les que ja tenen atribuïdes els delegats del govern de l'estat a les comunitats autònomes.

Supressió d'organismes de l'actual administració perifèrica de l'estat

Se suprimirien aquells que hagin quedat buits de contingut pel nou model autonòmic. Només existiria administració perifèrica en els àmbits en què la comunitat autònoma no hagi assumit cap competència.

Reordenar i refundre ministeris

CiU és partidària de racionalitzar i reestructurar el nombre de ministeris, reduint-ne les competències. I en concret, en el seu programa, demana la supressió del Ministeri de Cultura.

El Senat

CiU demana la modificació del reglament del Senat i, en cas que sigui necessari, de la Constitució, per a convertir la Cambra Alta en una "autèntica cambra de representació territorial" que tingui grups parlamentaris territorials i admeti l'ús de totes les llengües oficials.

La defensa de les PIME

CiU exigeix un marc legislatiu específic per a les PIME, que prevegi un conjunt de mesures fiscals, laborals, financeres i administratives que els permeti de millorar la competitivitat.

Racionalització i europeïtzació del marc normatiu laboral

En l'àmbit laboral, CiU demana una flexibilització del mercat de treball i d'harmonitzar-ne la legislació amb les normatives i directrius europees.

Completar els traspasos pendents

La segona gran deficiència que presenta l'estructura de l'estat autonòmic és el bloqueig de les transferències pendents. En aquest sentit, el programa de la coalició demana el traspàs amb "urgència" a Catalunya de l'Institut Nacional d'Ocupació (INEM), la gestió de la Seguretat Social, la Inspecció de Treball i Seguretat Social, els mitjans personals de l'administració de justícia, les institucions d'investigació i recerca, els recursos forestals l'estat a Catalunya, el servei de defensa contra frauds, els paradors de turisme a Catalunya, l'Institut Social de la Marina, i el Fons d'Investigació Sanitària de la Seguretat Social.

Reforma fiscal

Amb la finalitat d'incentivar l'estalvi i la inversió, un altre dels cavalls de batalla de CiU és la reforma de la fiscalitat. Aquesta reforma vol la reducció de la pressió fiscal individual, la simplificació del sistema tributari i la supressió del frau fiscal. En el terreny fiscal també demana la reducció de la tarifa de l'IRPF i la reforma de l'impost sobre societats, com a fórmula per a millorar la competitivitat de les empreses des de la fiscalitat.

El programa econòmic

És el segon bloc prioritari del programa de CiU. La coalició nacionalista proposa de reorientar la política econòmica de l'estat per afavorir l'economia productiva; en el seu programa presenta tres objectius per als propers quatre anys. El primer, reduir els principals desequilibris de l'economia, que vol dir controlar i reduir el dèficit públic, el dèficit exterior, la inflació i lluitar contra l'atur. El segon, reactivar l'economia productiva mitjançant la promoció de l'estalvi i la potenciació de la inversió productiva. El tercer, fer que l'economia sigui competitiva en l'Europa comunitària, atorgant una major rellevància a les polítiques pressupostàries i fiscals, i a les microeconòmiques.